

tinget, kan den danske Rigsdag ikke ret godt være bekendt at sende det ud i Verden. Derfor ser jeg med Tilfredshed, at et Udvalg bliver nedsat, og jeg skal anbefale Lovforslaget til en meget kortvarig og velvillig Behandling i dette Udvalg.

Justitsministeren (Steincke): Jeg havde forfærdelig megen Lyst til at takke Ordførerne for den Behandling, de har givet Lovforslaget, men det tør jeg ikke af Hensyn til de Forhandlinger, der har fundet Sted i Folketinget. Det forekommer mig i Virkeligheden, at de ærede Ordførere her er optraadt meget letsindigt, hvis de vil have Modersprøjterne forbudt, de aner ikke, hvilket Besvær det har kostet at naa til dette mer eller mindre gode Resultat, som Folketinget er naaet til. Det er det vanskeligste af de Lovforslag, jeg hidtil har haft den Ære at fremsætte, idet der flere Gange har været Samraad med Justitsministeren henholdsvis $1\frac{1}{2}$ Time og 5 Kvarter, og 6 eller 8 Sæt Ændringsforslag har vi — tror jeg — haft ovre i Ministeriet foruden dem, jeg selv har udarbejdet. Man vil saaledes forstaa, at jeg er meget vanskeligt stillet, hvis jeg gaar ind paa at diskutere de enkelte Bestemmelser her; jeg frygter nemlig for, at hvis man ændrer Lovforslaget væsentligt her i Landstinget, begynder hele Diskussionen forfra igen i Folketingsudvalget, hvor der, saa vidt jeg erindrer, er mindst 4 Jurister. Jeg vil meget nødig staa overfor den Situation, at den danske Rigsdag ikke i Løbet af den ordinære Rigsdagssamling kan naa til at forbyde Modersprøjter med langt Rør. Naar Sagen skal i Udvalg, kan jeg alligevel ikke nægte, at det forekommer mig, at ærede Medlemmer, der her har talt for den oprindelige Skikkelse af Lovforslaget, har Ret. Vi er her inde paa et Omraade, hvor det i Virkeligheden er urimeligt, for ikke at sige umuligt, praktisk taget at sige andet end: Justitsministeren bemyndiges til at forbyde det og det — naturligvis efter tilbørligt Samraad med de lægekyndige Autoriteter, og det af to Grunde. For det første, fordi der ikke er nogen som helst Grund til at formode, at nogen som helst Justitsminister paa dette Omraade vilde tænke paa at gaa ud over, hvad der er absolut nødvendigt, hvad der fra Lægernes Side absolut maa kræves, og for det andet, fordi man ikke kan vide, hvilke Apparater, hvilke Genstande der maaske kort Tid efter præsenteres paa dette Omraade, og som ikke vil kunne rammes selv af nok saa udpenslede Lovbestemmelser, men som alligevel efter alles Mening bør rammes. Hvis jeg derfor

skal sige min ærlige Mening, saa er det den, at hvis man ikke fra Landstingets Side mener at ville være med til at gennemføre Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Folketinget, saa bør man vende tilbage til Lovforslagets oprindelige Form. Det betyder naturligvis ikke, at jeg har den Opfattelse, at man ikke kan vedtage Lovforslaget i Folketingets Form, thi i saa Fald vilde jeg ikke have kunnet gaa ind paa den, og derfor skylder jeg baade Folketinget og mig selv ganske kort at imødegaa de Bemærkninger, der er fremsat overfor dette Lovforslag.

Jeg kan ikke indrømme det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit), at § 1 og § 2 er uklare. Meningen med § 1 er at sige, at man forbyder enhver Reklamering for Genstande, som tjenlige til at afbryde Svangerskab. Jeg betragter det ganske vist, som jeg sagde, som overflødig, men man kan ikke sige, det er ulogisk eller urigtigt. I § 2 forbydes det at indføre, tilvirke, sælge eller udbyde til Salg o. s. v. Genstande, hvis Betydning maa antages væsentlig kun at være, at de er egnede til at afbryde Svangerskab. Overfor denne Bestemmelse synes jeg, det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) var for haard, idet Bestemmelsen jo kun tilsigter at formulere, hvad man i Virkeligheden vil være enig om, og hvad der i Virkeligheden maa antages at ville blive omfattet af det Forbud, Justitsministeriet vil udsende, om end dette Forbud altid vil være rettet imod bestemte Genstande og ikke vil blive fremsat i al Almindelighed. Man kunde vanskeligt tænke sig Justitsministeriet, selv efter indhentet Erklæring fra lægelige Autoriteter, forbyde andet eller mere end sundhedsfarlige Genstande, hvis Betydning maa antages væsentlig kun at være, at de er egnede til at afbryde Svangerskab. Hvis man vilde gaa væsentlig videre, vilde man netop komme ind i de Vanskeligheder, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds fremhævede. Jeg kan godt se, at det ærede Medlem for saa vidt har Ret, naar han siger: Hvordan skal man i Praksis bære sig ad, for Modersprøjten som saadan er ikke noget farligt Apparat og kan maaske ogsaa have en vis Anvendelse i Praksis, som er berettiget — de forskellige Rør, der kan være Tale om, kan tænkes at have anden Anvendelse; altsaa det eneste, Forbudet kan gaa ud paa, er praktisk taget at forbyde Modersprøjten med det lange Rør paasat, medens det er svært at forbyde hver Del for sig. Jeg kan godt forstaa dette, men samme